

ni, qui Christianam iusticiam nihil esse somniant, nisi
ciuilem & philosophicam iusticiam,

Olim vexabantur conscientiae doctrina operum,
non audiebant ex Euangelio consolationem, Quos-
dam conscientia expulit in desertum, in Monasteria,
sperantes ibi se gratiam merituos esse per vitam mo-
nasticam, Alij alia excogitauerunt opera, ad prome-
rendam gratiam & satisfaciendum pro peccatis. Ideo
magnopere fuit opus, hanc doctrinam de fide in
Christum tradere, & renouare, ne deesset consolatio
pauidis conscientijs, sed scirent fide in Christum ap-
prehendi gratiam & remissionem peccatorum &
iustificationem,

Admonentur etiam homines, quod hic nomen
fidei non significet tantum historiae noticiam, qualis
est in impijs & diabolo, sed significet fidem quae cre-
dit non tantum historiam, sed etiam effectum histo-
riae, videlicet hunc articulum, Remissionem peccato-
rum, quod videlicet per Christum habeamus gratis
am, iusticiam & remissionem peccatorum,

Iam qui scit se per Christum habere propitium pa-
trem, is vere nouit Deum, scit se ei curae esse, inuo-
cat eum. Denique, non est sine Deo sicut Gentes. Nam
diaboli & impij non possunt hunc articulum crede-
re, Remissionem peccatorum. Ideo Deum tanquam hos-
tem oderunt, non inuocant eum, nihil boni ab eo
expectant. Augustinus etiam de fidei nomine hoc
modo admonet lectorem, & docet in scripturis no-
men fidei accipi, non pro noticia, qualis est in impijs,
sed pro